Súd:	Okresný súd Prešov
Spisová značka:	7Csp/42/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8124203048
Dátum vydania rozhodnutia:	02. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Dana Farkášová
ECLI:	ECLI:SK:OSPO:2024:8124203048.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

7Csp/42/2024

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. D. XXX, XXX XX E., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, v spore o primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.500 Eur s prísl., takto

r o z h o d o l :

7Csp/42/2024

I. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 250 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcu z a m i e t a.

III. Žalobca m á vo vzťahu k žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

7Csp/42/2024

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 08.04.2024 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.500 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že v spore vedenom na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 19Csp/26/2023 bol v celom rozsahu úspešný, keď súd určil päť neprijateľných zmluvných podmienok v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky č. XXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 27.069.2005. Primerané finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 1.500 eur. Nárok zohľadňuje skutočnosť, že žalovaný v zmluvách používal 5 neprijateľných zmluvných podmienok. Základ nároku je daný v predchádzajúcom súdnom spore pod sp. zn. 19Csp/26/2023. Aj keď výška primeraného finančného zadosťučinenia sa nedokazuje a súd ju stanovuje voľnou úvahou, kritéria z ktorých by mala voľná úvaha vychádzať vyplývajú z intenzity porušenia spotrebiteľského práva zo strany dodávateľa.

2. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 26.04.2024 žiadal žalobu žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. Žalobca nielenže nepreukázal, ale ani netvrdil, aby zmluvné podmienky mali pre neho akékoľvek následky, ktoré by odôvodňovali satisfakčný účel primeraného

finančného zadosťučinenia po 16- tich rokoch od ukončenia zmluvného vzťahu. Zmluvné podmienky sú obsolétne a to s ohľadom na neskoršie zmeny právnych predpisov a judikatúru. Žalovaný už bol viackrát sankcionovaný povinnosťou úhrady trov konania vo výške 450,20 Eur v spore pod sp. zn. 19Csp/26/2023. Žalovaný poukázal na rozhodnutie OS Prešov sp. zn. 11Csp/91/2023 zo dňa 31.01.2024 v zmysle ktorého, pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia musí súd zohľadniť všetky okolnosti prípadu a stanoviť výšku v súlade so zákonnou požiadavkou primeranosti.

3. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zo dňa 07.05.2024 zotrval na svojej argumentácii. Uviedol, že rozsudkom vydaným v základnom konaní je definované po kvalitatívnej aj kvantitatívnej stránke porušenie spotrebiteľského práva a súd konajúci o primeranom finančnom zadosťučinení nemôže dôjsť k iným záverom ohľadne rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, ako to bolo zistené v základnom konaní. Primeranosť výšky zadosťučinenia v sume 1.500 Eur je s poukazom na postoj žalovaného a intenzitu porušenia spotrebiteľského práva evidentne daná.

4. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zo dňa 03.06.2024 zotrval na svojej argumentácii. Považoval za nedôvodnú výšku žalobcom uplatneného nároku na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.500 eur.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, pripojením súdneho spisu 19Csp/26/2023 a zistil tento skutkový stav :

6. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu spisová značka 19Csp/26/2023 mal súd za preukázané, že Okresný súd Prešov rozsudkom 19Csp/26/2023-243 zo dňa 16.11.2023 rozhodol takto:

I. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXX, z 27.6.2005, a to v Článku I., Základné podmienky, v Časti Poplatky platné ku dňu uzavretia tejto zmluvy, v znení: „Poplatok za poskytnutie úveru: 750 Sk Poplatok za I. upomienku: 200 Sk Poplatok za každú ďalšiu upomienku: 1000 Sk.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXX, z 27.6.2005, a to v čl. II. bod 2. v znení: „Dlžník potvrdzuje, že bol oboznámený s Obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou úverovej zmluvy, s obsahom ktorých súhlasí a ktoré súčasne prevzal spolu s úverovou zmluvou.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. III. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXX, z 27.6.2005, a to v čl. II. bod 5. v znení: „Banka uzavretím tejto zmluvy navrhuje, aby prípadné spory vzniknuté z tohto obchodu boli rozhodnuté prednostne v rozhodcovskom konaní Stálym rozhodcovským súdom Asociácie bánk v zmysle zákona č. 510/2002 Z.z. o platobnom styku. Dlžník vyjadruje súhlas s návrhom banky na riešení sporov stálym rozhodcovským súdom.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. IV. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXX, z 27.6.2005, a to v čl. II. bod 6. v znení: „Podpisom tejto zmluvy dlžník výslovne súhlasí, aby v prípade, ak nesplní svoj záväzok splácať úver v stanovených termínoch mesačných splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti úveru podľa tejto úverovej zmluvy, aby banka bola oprávnená požadovať od zamestnávateľa dlžníka vykonávať zrážky zo mzdy až do doby úplného splatenia všetkých pohľadávok banky voči dlžníkovi. Výška zrážok zo mzdy bude zodpovedať výške mesačných splátok úveru podľa tejto úverovej zmluvy, pričom zrážky zo mzdy nemôžu byť vyššie ako zrážky pri výkone rozhodnutia stanovené osobitným predpisom. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy je táto úverová zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka. “ , je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. V. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXX, z 27.6.2005, a to v čl. II. bod 8. v znení: „Podpisom tejto zmluvy dlžník súhlasí, aby banka v zmysle zákona o ochrane osobných údajov poskytla jeho osobné údaje a informácie, ktoré tvoria 19Csp/26/2023 3 alebo sú chránené bankovým tajomstvom (ďalej len „údaje a informácie“) svojej ovládajúcej osobe, spoločnosti Banka Intesa, Miláno, Taliansko, dcérskym spoločnostiam VÚB, a.s. a spoločnostiam patriacim do skupiny s úzkymi väzbami v zmysle č. 566/2001 Z.z. o cenných

papieroch v znení neskorších predpisov vrátane spoločnosti SLOVENSKÁ POŽIČOVŇA, a.s. Consumer Finance Holding, a.s., za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality služieb pre dlžníka a ponuky služieb a produktov spoločnosti patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k banke, a to v rozsahu údajov uvedených v tejto zmluve na dobu 10 rokov od vyporiadania záväzkového vzťahu vzniknutého z tejto zmluvy medzi dlžníkom a bankou, pričom dlžník je oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od zániku predmetného záväzkového vzťahu, a to písomným oznámením doručeným na pobočku VÚB, a.s., v ktorej má otvorený svoj bežný účet. Podpisom tejto zmluvy dlžník potvrdzuje dobrovoľnosť tohto súhlasu.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. P r i z n á v a žalobcovi vo vzťahu k žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

7. Na pojednávaní konanom dňa 02.09.2024 právny zástupca žalobcu žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Považoval základ nároku za daný a rovnako považoval za primeranú výšku primeraného finančného zadosťučinenia. Právna zástupkyňa žalovaného žiadala žalobu zamietnuť a mala za to, že nebol preukázaný ani základ nároku a za nedôvodnú považovala aj výšku požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia. Poukázala na dobu, ktorá uplynula od uzatvorenia zmluvného vzťahu, zmluvné podmienky v zmluve žalovaného považovala za obsolétne. V prípade, ak by súd mal za to, že základ nároku je daný, žiadala zohľadniť výšku požadovaného primeraného zadosťučinenia, ktorú považovala za neprimeranú.

8. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

9. Z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. je zrejmé, že splnenie hmotnoprávnych podmienok uvedených v tomto ustanovení zákona je úspech pri ochrane práv spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností ustanovených týmto zákonom. Ďalšou podmienkou je, že porušiteľ voči ktorému sa spotrebiteľ domáha zdržania sa protiprávneho konania a odstránenia protiprávneho stavu pri poškodzovaní záujmu spotrebiteľa a v konaní o svoju ochranu bol úspešný. Práve citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa v poslednej vete § 3 ods. 5 zákona uvádza úpravu z ktorej vyplýva, že ak si spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej či už týmto zákonom alebo osobitným predpisom, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo iným predpisom zodpovedá.

10. Súd je toho názoru, že žalobca bol úspešný v pôvodnom konaní a z tohto dôvodu mu vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany

porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom číslo 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/20/2017 zo dňa 04.05.2017).

11. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky ako konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu.

12. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia je podľa názoru súdu porušenie práva alebo povinnosti podľa osobitných predpisov slúžiacich na ochranu spotrebiteľa (napríklad Zákon o ochrane spotrebiteľa, Zákon o spotrebiteľských úveroch, § 52 a § 54 Občianskeho zákonníka). Súd poukazuje na právne závery vyjadrené vo viacerých rozhodnutiach Krajského súdu v Prešove, ktorý vyslovil záver, že pokiaľ bol spotrebiteľ v predchádzajúcom spore úspešný pri uplatnení porušenia jeho práva ako spotrebiteľa, základ nároku je daný, napríklad rozhodnutie 9Co/50/2018 zo dňa 26.06.2018, ale aj rozhodnutie 17Co/17/2018 zo dňa 10.04.2018. Navyše, zo záverov vyjadrených v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019 jasne vyplýva: „Ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý zákonné ustanovenie vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Žiadnu inú podmienku, aby spotrebiteľovi bola privodená konkrétna ujma, nevyžaduje.“ A práve citujúc rozhodnutie najvyššej súdnej autority a to rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019, kde najvyšší súd jednoznačne konštatoval, že zákon nevyžaduje, aby spotrebiteľovi bola privodená konkrétna ujma, je možné uzavrieť, že žalobca bol v predchádzajúcom súdnom spore v celom rozsahu úspešný, keď sa úspešne vo vzťahu k dodávateľovi domohol určenia neprijateľných zmluvných podmienok. Rovnako súd poukazuje napr. na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/107/2021 zo dňa 28.02.2023, ktorý rovnako vyslovil, že jedinou podmienkou priznania práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspech spotrebiteľa v základnom konaní, a to bez ohľadu na to, aké právo bolo porušené. S poukazom na článok 2 ods. 2 C.s.p., ktorý vyjadruje princíp právnej istoty, súd v celom rozsahu poukazuje na právne závery vyplývajúce z citovaných rozhodnutí najvyššej súdnej autority, a vzhľadom na uvedené, argumentáciu žalovaného nepovažuje za dôvodnú. V základnom konaní pod sp. zn. 19Csp/26/2023 súd v rozsudku zo dňa 16.11.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.01.2024 jednoznačne v odôvodnení konštatoval, že zmluvné podmienky v zmluvách žalovaného spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán strán v neprospech spotrebiteľa a rovnako, že zmluvné podmienky neboli individuálne so žalobcom ako spotrebiteľom dojednané. K námietke žalovaného, že už bol sankciovaný súdom prvej inštancie v základnom konaní, keď bol zaviazaný nahradiť žalobcovi trovy konania a rovnako k argumentácii, že uplynula dlhá doba od uzavretia zmluvného vzťahu, súd považuje za dôležité uviesť, že platí, že členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 bod 1 Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky, ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenej zmluvnej podmienky za neprijateľnú. Súdny dvor EÚ v rozhodnutí sp. zn. C-473/00 potvrdil, že uplynutie

času v žiadnom prípade nemôže byť skutočnosťou, ktorá by mala znížiť alebo znemožniť ochranu práv spotrebiteľa pred nekalými obchodnými podmienkami podľa čl. 3 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS.

13. Je potrebné zdôrazniť, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemá slúžiť k bezdôvodnému obohateniu na strane spotrebiteľov, má to byť akási satisfakcia za to, že podstúpili spor s dodávateľom v súdnom konaní. Navyše, určením neprijateľnej zmluvnej podmienky je možné konštatovať, že žalobca neutrpel žiadnu ujmu, v spore nebolo ani tvrdené, ani preukázané, aby žalovaný tieto neprijateľné zmluvné podmienky aplikoval na žalobcu.

14. Súd priznanú sumu vo výške 250 Eur žalobcovi titulom primeraného finančného zadosťučinenia považoval v celom rozsahu za dôvodnú. Súd uvádza, že cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd 1. stupňa priznanú sumu 250 Eur považuje za primeranú za stavu, že cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívne odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od upustenia recidívy porušovania spotrebiteľských práv. Suma finančného zadosťučinenia priznaná súdom je plne opodstatnená. Priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa. Je potrebné poukázať aj na prvotné konanie 19Csp 26/2023, v ktorom sa žalobca úspešne domáhal určenia piatich neprijateľných zmluvných podmienok a bol v prvotnom konaní v celom rozsahu úspešný. Súd priznal žalobcovi sumu 250 Eur a to vo výške po 50 Eur za jeho úspech, keďže sa domohol určenia piatich neprijateľných zmluvných podmienok vo vzťahu k dodávateľovi.

15. Priznanú sumu finančného zadosťučinenia považuje súd za vyrovnanie ujmy spotrebiteľovi-žalobcovi, ktorá je akousi satisfakciou za stav, ktorý mu hrozil napr. použitím týchto zmluvných podmienok. Zároveň priznaním primeraného finančného zadosťučinenia došlo aj k naplneniu odradzujúcej funkcie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov.

16. Vo vzťahu k primeranosti tejto sumy, ktorá vo vzťahu k žalovanému bola žalobcom priznaná, súd poukazuje napr. na rozhodnutie KS v Prešove 9CoCsp/60/2022 zo dňa 14.03.2023, kde súd potvrdil rozhodnutie súdu 1. inštancie, ktorým rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 100 EUR titulom primeraného finančného zadosťučinenia, kde v základnom konaní bol spotrebiteľ v spore o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy úspešný, rozhodnutie KS v Prešove 23CoCsp/7/2022 zo dňa 21.02.2023 potvrdená suma 50 EUR, OS Prešov 29Csp/112/2022 zo dňa 16.11.2022 suma 100 EUR, OS Prešov sp. zn. 9Csp/116/2022 zo dňa 07.11.2022 suma 100 EUR, ako aj napr. rozhodnutie OS Prešov sp. zn. 11Csp/8/2022 zo dňa 29.04.2022.

17. S poukazom na vyššie odôvodnenie súdu bol žalobný návrh žalobcu v prevyšujúcej časti ako nedôvodný zamietnutý.

18. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 C.s.p. Z dôvodovej správy k ustanoveniu § 255 C.s.p. vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Predkladateľ k ustanoveniu § 255 C.s.p. dodal, že podľa kritéria úspechu v konaní môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy, náhrada škody v peniazoch, ktorá nebola priznaná v požadovanej výške. Niet akýchkoľvek pochybností o tom, že v prejednávanej veci výška nároku žalobcu závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia nie čo do základu uplatneného nároku. Podľa názoru súdu, aj v súčasnosti § 255 ods. 2 C.s.p. v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 C.s.p., zakladá priznať náhradu trov konania v plnej výška aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške. Súd z tohto dôvodu žalobcovi priznal vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 C.s.p.

Poučenie:

7Csp/42/2024
Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.
V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.